

Sanctus Henricus

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan lehti 3/2024

SEURAKUNTAELÄMÄMME

Kuva: Sergio Ocampo

Rakkaat veljet ja sisaret Kristuksessa,

Pastoraalivuotta voidaan verrata siihen matkaan, jonka paavi Franciscus juuri teki Aasiaan. Matkan-

sa aikana paavi kohtasi katolisia kristittyjä ja muiden uskontojen uskovia. Hänellä oli aikaa tavata vaikeissa tilanteissa olevia ihmisiä, sairaita, katulapsia ja muita.

Osaammeko me paavin tavoin kohdata toisen ihmisen ja kuunnella häntä ajan kanssa, ja näin elää jokaisen kohtaamisemme syvällisesti? Uskallammeko me paavin tavoin todistaa uskosta ja kirkosta ihmisten edessä? Paavimme esimerkki rohkaisee meitä tukemaan

seurakuntamme ja lähiympäristömme kristittyjä uskossa ja uskollisuudessa, juuri siellä, missä he elävät. Paavin tavoin saamme tuoda uskon ja toivon sanan niille veljillemme ja sisarillemme Kristuksessa, jotka elävät moniuskontoisessa ja monikulttuurisessa ympäristössä, jollaiseksi myös Suomi on yhä enemmän tulossa. Tässä ajatukseni menevät suoraan siihen merkittävään tapahtumaan, jonka saimme kokea yhdessä ortodoksisten veljiemme ja sisariemme kanssa sunnuntaina 8. syyskuuta autuaan Neitsyt Marian syntymän juhlanä.

Kuluneen pastoraalivuoden aikana seurakuntamme sai kokea monia ilonhetkiä

Olemme kiitollisia kaikille, jotka antoivat oman panoksensa seurakuntamme elämään.

Lasten ja nuorten kesäleirit eivät tuoneet iloa vain lapsille ja nuorille itselleen. Ne olivat unohtumattomia kokemuksia myös aikuisille, vastuuhenkilöille ja perheille.

Monen vuoden odotuksen jälkeen seurakuntamme sai kokea sen ilon, että urkurimme Marko Pitkäniemi vihittiin pysyväksi diakoniksi palvelemaan paikalliskirkkoamme Helsingissä. Kiitämme Markoa hänen läsnäolostaan ja palvelustaan seurakunnassamme.

Kesälomien jälkeen saimme juhlia sisar Eugenia luostarielämän 50-vuotisjuhlaa. 50 vuotta sitten sisar Eugenia tuli nunnaksi. Sanoin hänelle, että hän meni luostariin samana vuotena kuin minä tulin maailmaan. Sisar Eugenia juhla oli meille tilaisuus kiittää häntä hänen upeasta työstään seurakuntamme senioreiden, nuorten ja lasten parissa. Ovathan erityisesti lapset maailmamme ja seurakuntamme tulevaisuus. Olemme kaikki kutsutut pysymään elävässä uskossa, joka toimii muiden hyväksi.

”Rakkaat ystävät, rakastakaamme toisiamme, sillä rakkaus on Jumalasta. Jokainen, joka rakastaa, on syntynyt Jumalasta ja tuntee Jumalan” (1. Joh. 4:7).

Siunattua syksyä ja uuden pastoraalivuoden alkua teille kaikille!

Isä Jean Claude

OUR PARISH LIFE

Dear Brothers and Sisters in Christ,

The pastoral year can be likened to the journey Pope Francis just made to Asia. On the journey the Pope met not only Catholics but also people from other faiths. He took the time to meet people living in difficult circumstances, people suffering from illnesses, children living on the streets, etc.

Do we know, in the manner of the Pope, how to meet another human being and take the time to listen to them and live out each encounter with depth and attention? Do we dare, like the Pope, to bear witness to our faith and Church in front of other people? Our Pope's example gives us the courage to support our parish and our neighboring Christians in faith and fidelity, right there, where they live. Like the Pope, we can bring the word of faith and hope to our brothers and sisters in Christ living in a multi-religious and multicultural environment, the kind of setting which Finland is more and more becoming. Here my thoughts turn directly to the remarkable event that we were able to experience together with our Orthodox brothers and sisters on Sunday, September 8th, on the Nativity of the Blessed Virgin Mary.

This past pastoral year our parish has had the opportunity to experience many joyful moments. We are grateful to everyone who has contributed to the life of the parish.

It goes without saying that the summer camps will be remembered with joy by the children and youths who took part in them. But we can't neglect to mention the unforgettable experiences of the adults, the organizers, people in charge, and the families.

After many years of waiting our parish was able to celebrate the ordination of Marko Pitkäniemi as a permanent deacon to serve our local church in Helsinki. We are thankful to Marko, for his presence and service in our parish.

After the summer holidays we were delighted to celebrate Sister Eugenia's jubilee of 50 years from her first profession. Fifty years ago, Sister Eugenia became a nun. I mentioned to her that she entered the convent the same year I was born. Sister Eugenia's party gave us the opportunity to thank her for her remarkable work in our parish with seniors, youth and children. Children especially are the future of our world and our parish. We are all invited to remain in a living faith that works for the good of others.

"Beloved, let us love one another, because love is of God; everyone who loves God is begotten by God and knows God." (1 John 4:7)

Wishing you all a blessed fall season and good start to the pastoral year!

Father Jean Claude

Nuorissa kir

Tiedämme kaikki, kuinka on kaunista mutta samalla haastavaa työskennellä lasten ja nuorten parissa. On antoisaa olla yhteydessä heihin, mutta toisaalta siihen sisältyy samalla myös suuri vastuu. Teini-ikä on lyhyt ja kuitenkin se voi pitkälti määrittää sen, kuka meistä tulee.

Henrikin seurakunnassa on jo monta vuotta haluttu vaalia yhteyttä nuoriin järjestämällä erilaisia leirejä, ja vuodesta 2013 mukana on ollut myös vahvistusleiri.

Vuodesta 2016 lähtien vahvistusleirille on haluttu kutsua mukaan Henrikin seurakunnan vahvistettavien nuorten lisäksi nuoria toisistakin seurakunnista sekä nuoria, jotka ovat jo aiemmin saa-

neet vahvistuksen sakramentin ja jatkaneet kokoontumista seurakunnassa senkin jälkeen.

Leirikokemus on ollut osallistujille hyvin positiivinen ja leiriä on alettu järjestää paikassa, jonne on voitu majoittaa kerrallaan jo noin sata osallistujaa. Leirin aikana pyritään tasapainoon rukouksen ja leikin välillä: aamu aloitetaan messulla, sitten lähdetään jonnekin kävellen, rukoillaan aamurukous luonnossa, leikitään ja syödään ulkona. Iltaisin on aina jokin teema, jota käsitellään yhdessä, ja usein joku ulkopuolinen ammattilainen tulee tule keskustelemaan siitä nuorten kanssa. Leirin aikana on myös lähdetty yövaellukselle, etsitty aarretta,

kon tulevaisuus!

pidetty lectio divina, rukoiltu ruusukko, ripittädytty ja pidetty hauskaa. Yli kymmenvuotisen leirikokemukseni aikana olen huomannut, miten nuoret tarvitsevat jonkun, vilpittömästi juuri heistä kiinnostuneen, joka on valmis viettämään aikaa heidän kanssaan ja, joka on erityisesti valmis kuuntelemaan heitä. Olen huomannut, ettei tärkeintä ole se, mitä minä olen pystynyt sanomaan, saarnaamaan tai kuinka hienosti olen ilmaissut asiat vaan se, kuinka onnistuneesti olen välittänyt sen, kuinka paljon Jumala heitä rakastaa.

Me kaikki kohtaamme kärsimyksiä elämässämme, mutta teini-iässä ne voivat tuntua äärettömän suurilta, jopa ratkaisemattomilta. Se, että juuri silloin

voimme tuntea, että emme yksin joudu kohtaamaan elämän haasteita vaan perheemme lisäksi on kirkko, joka on paikka, jossa voin olla kuka olen ja saan tuntea, että minua tuetaan ja jossa Jumala rakastaa minua, on äärettömän tärkeää.

Se siemen, mikä on kylvetty jo satojen nuorten elämään näiden yli kymmenen vuoden leiritoiminnan aikana, kantaa varmasti salaperäisellä tavalla, jota emme ehkä osaa edes aavistaa, hyvää hedelmää.

Tämän toivon tukemana kannustan teitä kaikkia tukemaan rukouksella tai jollain muulla tavalla yhteisen Henrikin seurakuntamme leiritoimintaa!

Isä Marco

Leirillä oli mukavaa...

Tänä kesänä monet lapset ja nuoret osallistuivat Pyhän Henrikin seurakunnan järjestämiin kesäleireihin. Rakastetun Stella Mariksen leirikeskusten perintöä vaalitaan, vaikka hiippakunnassamme ei enää ole omaa toimivaa leirikeskusta. Vuosittain lapsille ja nuorille tarjotaan edelleen mahdollisuus viettää kesälomaa yhdessä muiden katolilaisten lasten, nuorten ja aikuisten kanssa toimien, leikkien, laulaen, kuunnellen ja asioita pohditen. Tällaisessa vuorovaikutuksessa lapset ja nuoret oppivat paremmin tuntemaan Jumalaa, maailmaa, elämän tapahtumia, itseään ja muita.

Sanctus Henricus -lehden toimitus kysyi lapsilta: Mitä leirillä opitaan, millaisia kokemuksia saadaan ja millaisia kokemuksia leireistä jää?

Saavuimme leirille iloisiin ja jännittynein mielin – millaista siellä on, kenen kanssa ystävyystymme, eikö messut ole liian pitkiä....;)?

Se oli todella hauskaa. Varmaan eniten kiipeilypuistossa. Saimme kiivetä niin korkealle.

Olimme myös Lohjan kaivoksessa. Siellä tapasimme Peikon – legendaarinen, mielikuvitusshahmo, joka asuu kaivoksessa ja on jättiläismäinen ja pehmeä.

Asuimme puutaloissa metsässä ja se oli ihanaa. Siellä saimme uida meressä, mutta vesi oli tosi kylmää!

Kalastimme myös veneellä. Kerim opetti meille, miten se tehdään. Minä (Klara), en saanut yhtään kalaa, mutta muut onnistuivat. Sen jälkeen söimme kalaa grillistä. Sisar Barbaran syntymäpäivä oli myös hieno päivä! Tansseja, pelejä ja kakkua!

Tapasimme monia vanhoja ystäviä ja saimme uusia. Meillä oli hauskaa yhdessä, pelasimme pelejä ja söimme hyvää ruokaa.

*On mukavaa mennä ensi vuonna!
Klara 6 v., Lucja 10 v. ja Franek 13 v.*

Paras muisto kesän leiriltä oli, kun saimme mennä Kerimin kanssa kalastamaan ja olla ensimmäistä kertaa soustuvuudessa. Oli myös superhauskaa kun meillä oli olympialaiset "Turku" leirillä ja retki kiipeilypuistoon.

Opin paljon uusia asioita sisar Malgorzatalta, kun hän piti opetusta meille pienille”

Ella 5 v.

Oli jännittävää mennä leirille, koska olin ensimmäistä kertaa poissa kotoa niin pitkään. Oli kivaa, kun sain yöpyä mökissä muiden kanssa ja sain leikkiä Klaran ja uusien ja vanhojen ystävien kanssa. Tehtiin monta hauskaa retkeä, paras oli retki Korkeaan ja kun mentiin uimaan.

Saatiin tosi hyvää ruokaa ja tykkäsin erityisesti kun grillattiin.

Kerim vei Klaran, Ellan ja minut soutamaan ja näimme hassuja pöllöjä, ja saatiin kokeilla pitää airoja, se oli tosi kivaa.

Toivon, että taas ensi kesänä pääsen leirille, koska oli niin super kivaa.

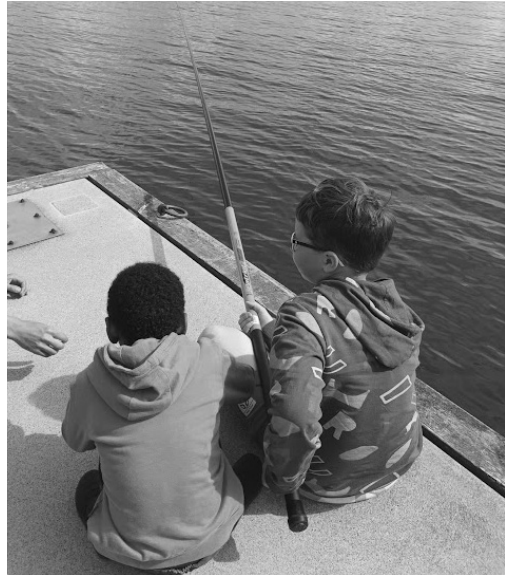
Abby 7 v.

Leirillä oli mukavaa, järjestettiin erilaisia pelejä ja sai tutustua erilaisiin ihmisiin ja oppia tuntemaan muita.

Oli myös ihanaa rukoilla kaikkien kanssa, syödä samassa ruokapöydässä ja rukoilla yhdessä ennen syömistä.

Ashley 14 v.

Kuvat: sisar Malgorzata Grzeskowiak

Me Jumalanäidin lapset yhdessä

Kuva: Anneli Oula

Haminan piispa Sergei ja Helsingin piispa Raimo

Jumalanäidin iloiset syntymäpäivät vietettiin 8.9.2024. Uutta oli se, että me, jotka rakastamme Jumalanäitiä, vietimme Äidin synttäreitä yhdessä ortodoksien kanssa kulkueena kaupungilla. Aluksi keräännuttiin Uspenskin katedraaliin Katajanokalle ja sieltä kävellen Henriikkiin. Haminan piispa Sergei piti hartauden Kozelštšanin ikonin edessä ja siunasi ristisaaton.

Ortodoksit kantoivat Kozelštšanin Jumalansynnyttäjän ikonin toisintoa ja me Fatiman Neitsyt Marian patsasta. Kozelštšanin ikonia sanotaan ihmeitatekevaksi. Esine ei tietenkään tee ihmeitä vaan Jumala. Kyseinen ikoni on saanut ihmiset rukoilemaan palavasti ja rukoukset on kuultu. Itse ikoni on seikkaillut ihmeellisesti; se on varastettu, hyljätty lumen alle ja löytynyt; se on nyt Uspenskissa lasin takana. Kulkueessa kuljetettiin siitä maalattua toisintoa.

Kulkueessa laulettiin veli Marie-Augustinin ja kanttori Larissan johdolla sekä katolisia että ortodoksisia veisuja.

Kirkkomme tuli aivan täyteen, ovet jäivät auki ja osa jäi ovensuuhun. Yhteisessä riemussa oli noin 350 ihmistä. Henrikissä oli luvattu kirkkokahvit. Veli Marie-Augustin ihan juoksi varoitamaan ihmispaljoudesta, kulkueen suosio yllätti. Sisar Renata totesi, että esille laitetut 50 kuppia eivät riittäisi

ja sisarille tuli hoppu, ettei tarvinnut pelkkää kahvia tarjota kutsutuille vieraille.

Veli Marie-Augustin piti hartaushetken, piispa Sergei toi terveiset Konstantinopolin patriarkalta, joka oli kuullut kulkueen järjestämisestä. Molemmat piispat siunasivat syntymäpäiviä viettävät kristityt. Kahvia juotiin sekä pihalla auringossa että seurakuntasalissa.

Jotkut luterilaiset epäilevät, että me palvomme Neitsyt Mariaa. Eipäs. Me rakastamme. Emmekä voi koskaan rakastaa häntä enemmän kuin Jeesus. Saamme siis rakastaa emmekä pysty rakastamaan liikaa.

Ensi vuonna aikeissa on jatkaa nyt alkanutta ekuumeenista perinnettä.

Lemmikki Louhimies

Kuvat: Marko Lervaportti

PERHEENOMAISTA OPETUSTA

Onneksi olkoon Marko Pitkänie-mi, piisпамme Raimo vihki sinut 1.6. pysyväksi diakoniksi. Pysyvän diakonin vihkimys ja kätten päälle paneminen painaa diakoneihin ”sinetin, jota mikään ei voi hävittää, ja se muovaa heidät Kristuksen kaltaisiksi, joka on tullut kaikkien ’diakoniksi’ eli palvelijaksi” (KKK 1570).

- Olet lisäksi urkuri, sakaristonhoitaja, ruotsinkielisten uskonnonopettaja ja maallikkofransiskaani. Vanhemmat seurakuntalaiset tuntevat sinut, kun olit täällä jo 23 vuoden iässä, eikö?
- Olen ollut sakastinhoitaja 29 vuotta Tuomo Vimparin ehdotuksesta, hän hoiti sitä tehtävää ennen minua. Hän opetti minut jopa viikkaamaan albat. Urkurin virkaa olen hoitanut 28 vuotta, kun edellinen urkuri Koskiluoma jäi eläkkeelle.
- Tuohon aikaan lie mahtunut monenlaista? - Kyllä, palokuntaa ja poliisia.
- Vastasit vihkimyksessä monta kertaa, että tahdon, tahdon, tahdon. Mistä kauan tämä tahto on ollut sinulla?
- Kauan. Kymmenen ikäisenä halusin katolilaiseksi ja pyhimyksistä erityisesti Franciscus vetosi minuun. Sitten 1995 annoin lupaukset fransiskaani kolmannen sääntökunnan mukaan, se tarkoittaa, että eletään maailmassa omaa työtä tehden. - Olet 51 v. Suorittit teologiaopinnot Saksassa työn ohella 2016–2022, entä muuta?
- Sitä ennen Suomessa piano-opinnot, urut. Urkurin mestariopinnot suoritin Saksassa.

DIAKONIN TEHTÄVÄT

Diakonien tehtävä on avustaa piispaa ja pappeja jumalallisten salaisuuksien, ennen kaikkea eukaristian vietossa, jakaa kommuuniota. Diakoni saa kastaa, vihkiä ja siunata hautaan. Kaksi asiaa eivät kuulu diakonille: rippien kuuntelu ja ehtoollisaineiden konsekrointi. Diakoni saa lukea evankeliumia ja saarnata, auttaa ehtoollisen vietossa.

- Mikä näistä tehtävistä on tuntunut ensimmäisten kuukausien aikana sykkähdyttävältä?
- Olen kerennyt kastaa viisi, siunata hautaan kaksi ja viettää yhdet häät. Häät tuntuivat sydämessä, poika oli ollut oppilaani 7-vuotiaasta ja nyt hän oli sulhanen 28 v. Tuntui hienolta saada vihkiä hänet.

OPETTAJANA OPPII

Pidit ensimmäisen saarnasi kesällä lukematta sitä paperista, sinulla oli vain avainsanat lapulla. Puhuit kirkossa olijoille, pystyit katsomaan meitä kuuli-joita puhuessasi. Saarnasta tuli selkeä ja puhutteleva. On aivan eri asia, kun saarnaaja on pää alaspäin kumartuneena tekstiinsä ja lukee silmät paperissa.

- Tässä saarnaamistaidossasi varmasti auttaa se, että olet pitkään opettanut nuorille koulussa uskontoa, vai?
- Luultavasti. Opetan ruotsinkielisille Helsingissä ja Espoossa. Se on aivan

erityistä. Ryhmät ovat pieniä, samassa ryhmässä on monen ikäisiä. Se on perhemäistä, isommat auttavat pienempiä, jotka katsovat mallia isommista ja käyttäytyvät hyvin. Pienryhmässä voidaan keskustella, perhemäisessä opiskelussa on vastavuoroisuutta: minä myös saan nuorilta oppilailta. He ovat näppäriä kaikissa laitteissa ja opin heiltä nuorten uusia sanoja.

- Opetat siis peruskoulussa ja lukiossa kaikkia luokkia?

- Kyllä, 21 viikkotuntia. On tärkeää, että saamme opettaa katolista uskoa. Tästä oikeudesta on ehdottomasti pidettävä kiinni, meidän tulee olla tarkkana omista periaatteista opetuksen suhteen; on vedottava uskonnonvapautteen laissa. Kirkas katolinen oppi on kuin rokotus ajan sotkuja vastaan.

- Pidät työstäsi opettajana?

- Kyllä. Viitenä päivänä viikossa saan olla kuin perheen keskellä, viestiä tärkeitä asioita.

- Jääkö aikaa musiikille?

- Urkuja on soitettava koko ajan, että taito pysyy. Musiikki on rentoutumista sanoista.

- Mikä sinussa on erityistä?

- Olen sosiaalinen erakko. Olen hyvin harkitsevainen. Rakastan joukko liikennettä, busseja, junalla matkustamista, raitiovaunun ääntä. Asun Vallilassa ja kesäpaikka on Pyhtäällä. Lisäksi luen saksalaisia dekkareita saksan kielellä.

- Kerkeätkö muuta?

- Kaiken tarpeellisen, sillä sakramentit kantavat, tämä laiva vie perille.

Kuva: LL

Lemmikki Louhimies

Ihana, että olet täällä sisar Eugenia, ilon lähettäjä

Ikuiset lupaukset 1981

Lastenleirillä 1984

Lastenleirillä 1979

Piispamme Raimo paimenkirjeessään muistutti ilon ja huumorin merkityksestä, joku vitsikin on välillä paikallaan. Sisar Eugenia on huumorintajuinen ja hilpeä, oiva esimerkki kristinuskon ilosta.

Meillä oli hauskaa senioreissa, kun sisar Eugenia kertoi, miten hänestä tuli nunna. Hän meni luostariin **50 vuotta** sitten.

Sisar Eugenia on armoitettu ja railakas kertoja. Jotenkin näin hän kertoi:

Kun olin ihan pieni ilmoitin, että haluan tulla papiksi. Perhe nauroi, sanoivat, ettei se käy, kun olen tyttö. Eugenia yritti, että onhan papillakin hame. No ei se käy, mutta voit ruveta nunnaksi. Rupean sitten nunnaksi. Eugenia ei ollut yhtään nunnaa nähnyt mutta aikoi silti. Äiti ei halunnut hänestä nunnaa ja sanoi, että luostarissa tehdään hirveästi työtä, niin paljon kun meillä korjuuaikana. Eugenia mietti: se on paha. Sillä korjuuaikana hän joutui hoitamaan kanat ja hanhet, pikkuveljen ja vielä ruokaa korjuuväelle.

Asia oli poissa mielestä jonkun aikaa, mutta sitten keskikoulussa ollessa hän taas sanoi: tahdon nunnaksi. Perhe oli kyllä harras katolinen, mutta hänestä ei haluttu nunnaa, joten hänet laitettiin oikein kommunistiseen lukioon, jossa ei ollut mitään uskonnollista. Muutamat katolilaiset kuitenkin menivät asuntolasta aamumessuun salaa ikkunan kautta. Heidän mielestään kuukauden ensimmäisenä perjantaina oli

pakko päästä ripittäytymään. He jäivät kiinni, kun tuli lumi ja jäljet näkyivät ikkunan alla. Pelkäsivät, että saavat koulusta potkut, mutta heille sallittiin kirkossa käynti, kun he olivat niin tosissaan.

Valmistuttuaan lukiosta Eugenia ehdotteli taas kotona, että nyt nunnaksi. Ei käynyt isälle, oli mentävä yliopistoon. Eugenia valitsi aineeksi kemian.

Eugenia opinnot suoritettuaan meni luostariin, ei enää kysellyt. Kun isä sai tiedon, hän suuttui. Kukaan perheestä ei saanut mennä messuun. Isoäiti kertoi jälkepäin, että hänkin siinä päivitteli toisten kanssa, miten tuhmasti tytär teki, kun uhmasi isää. Sitten isoäiti meni pellolle ja siellä yksinään ylisti Jumalaa, että Eugenia oli rohkea.

Sisar Eugenia joutui tänne Suomeen jonkun kesälomien takia. Hän ei osannut yhtään suomea. Kun joku mies hänelle hirveästi selitti jotain liikennevaloissa eikä Eugenia päässyt miehestä eroon, Eugenia tuskastui ja kirosi puolaksi. Mies sanoi: minäkin olen puolalainen.

Tämä on lyhennetty versio, sisar kertoi enemmän ja hän on hauska, osaa kerronnassa draaman keinot.

Sen lisäksi, että meillä oli hauskaa, saimme me seniorit myös kemian maisterin tekemää mansikkakakkua, joka oli kevyt kuin pilvi.

Onnea sisar Eugenia. Ihanaa, että olet täällä.

Lemmikki Louhimies

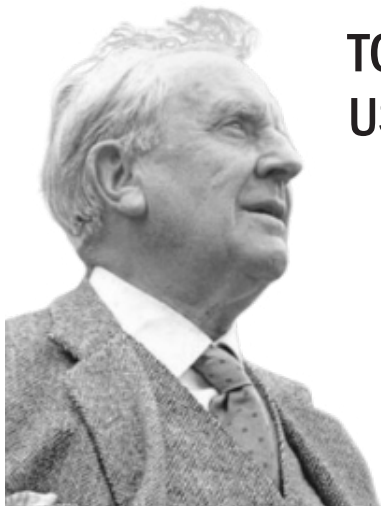
Sieniretkellä 1993

Kuva: Sergio Ocampo

Kuvat: Anneli Oula

TOLKIENIN KATOLINEN USKO

*Holly Ordway:
TOLKIEN'S FAITH
A Spiritual Biography*

Ordwayn kirja Tolkienin uskosta on tarkka ja selittää rauhallisesti, kuinka Tolkienin syvä ja vankka katolinen usko näkyy kaikissa hänen tekemisissään ja etenkin hänen kirjoissaan. Kuuluisasta kirjailijasta on myös muita elämäkertoja, mutta tämä Holly Ordwayn kirja keskittyy juuri uskoon.

Taru sormusten herrasta tulee elokuvana televisiosta ja sitä näytellään teattereissa. Vaikka elokuvia rakastankin, en ole käynyt katsomassa mitään versioita valkokankaalla enkä televisiossa. Sorruin Turussa muutama vuosi sitten teatteriin katsomaan Tarua sormusten herrasta ja olin kauhuissani. Tarinan tärkeät asiat hukkuivat lavasteiden ylenpalttisuuteen. Tolkienin syvälliset ja hienovaraiset viitteet uskon totuuksiin ovat kauniisti esillä kirjassa mutta hukkuivat teatterissa tapahtumien kuvauksiin. Kirjan runollisuus ja verkkaisuus hävisi, kun piti ahtaa laaja teos teatteri-iltaan. Silloin olin erityisen vihainen lavastei-

siin, ne tuntuivat syövän ystävyysriipaisevuudenkin.

Uskon vankkuus ja sen hienovarainen esittäminen ovat Tolkienille ominaisia. Kun kirjailija on tehnyt teosta yli kymmenen vuotta ja se on yli tuhat-sivuinen, niin on melko varmaa, että kolmen tunnin tiivistelmä on raaka.

Jos on lukenut Tarun sormusten herrasta eikä ole oivaltanut, miten hienosti uskomme siellä takana on, niin Ordwayn kirja on hieno tulkki vihjailun keinoihin. Jos taas on katsonut elokuvan, televisioversioita tai teatteriesityksen, niin ehkä ei ole edes arvannut, että alkuperäinen kirjailija on vakava katolilainen. Silloin on paljon lisää löydettävää. Matkan Frodon kanssa voi tehdä taas. Erityisen nautittavaa se on, kun Taru sormusten herrasta on saanut uuden tarkistetun suomennoksen.

Lemmikki Louhimies

Lukijalta

Lapsissa on kirkkomme tulevaisuus

Sanctus Henricus -lehdessä keväällä kirjoittaja nosti esiin lasten aiheuttaman häiriön messun aikana. Tästä on minulle ja kuulemani mukaan muillekin pienten lasten vanhemmille tultu sanomaan suoraan, joten avauksen johdosta on syytä syventyä teemaan enemmän.

Eukaristia, jossa ristin uhri ikuistuu, on hengellisen elämän keskipiste, joka on kokonaan suuntautunut uskovien syvään yhdistymiseen Kristuksen kanssa kommuunion kautta (kts. KKK 1382). Messun sieluihin tuoma rauha on ulkonaista ilmapiiriä syvempää, ja se väistämättä virtaa sydämiimme, kunhan vain pidämme ne auki.

Eryteisesti sunnuntain päämessut ovat usein täynnä elämää, vaikka kaikki yrittävätkin parhaansa mukaan pitää yllä kunnioituksen ilmapiiriä. Messu on meitä varten ennen kaikkea pyhain yhteisönä, ei vain yksilöinä.

Älkäämme hakeutuko Herran alttarin luokse vain hakeaksemme itsellemme lohtua, vaan ennen kaikkea Jumalan rakkauden puoleensa vetäminä. Tällöin sydämemme avautuu väistämättä muillekin.

Isoäiti-ikäinen kirjoittaja kuvasi hyvin pienten lasten vanhempien taakkaa. Vanhemmat kuitenkin tulevat, jotta Jumalan pyhyys voisi koskettaa heitä konkreettisesti perheenä, jotta lapsille kasvaisi siitä tapa ja jotta he voisivat pysyä kuuliaisina Jumalan käskylle pyhittää lepopäivä. Ymmärrän niitä lukuisia katolisia vanhempia, jotka eivät mainitsemieni haasteitten takia tule viikoittain Jumalan kasvojen eteen messuun tai vain jompikumpi tulee. Jumala katsoo heihin varmasti laupeudella ja rakkaudella. Meidän kaikkien tulee kuitenkin kaikin tavoin pyrkiä kannustamaan perheitä saapumaan yhdessä messuun myös silloin, kun lapset ovat vaikeammassa iässä. Lapsissa on kirkkomme tulevaisuus.

Aiempi kirjoittaja on oikeassa siinä, että Jeesus rakasti erityisesti lapsia, heidän viattomuuttaan ja yksinkertaista vastarakkauttaan. Messuun tuodut lapset saavat Herramme kasvoille varmasti leveän hymyn.

Pienet lapset, jotka eivät ole vielä saavuttaneet riittävää ymmärrystä, oppivat koko ajan. Myös käyttäytymään. Voin vakuuttaa, ettei yksikään vanhempi anna lapsen metelöidä tahallaan. Lapset elävät hetkessä, eikä pienten lasten itkua tai huutoa ole mahdollista ennakolta estää. En ole

myöskään ikinä nähnyt, etteivät vanhemmat olisi yrittäneet estää sitä tai sen jatkuessa vähänkään pidempään eivät olisi vieneet lasta ulos tai sivuun. Pienet lapset, jotka eivät ole vielä oppineet olemaan paikoillaan seuraten messua, puuhastelevat omia asioitaan. Vanhemmat kuitenkin pyrkivät suuntaamaan puuhastelun mahdollisimman huomaamattomiin asioihin ja yrittävät varmasti kaikkensa, että lapset oppisivat mahdollisimman nopeasti käyttäytymään messussa. Meidän täytyy lasten, niin kuin itsemmekin kanssa, olla kärsivällisiä.

Me kaikki, joiden rauhaa omat tai muiden lapset vaikuttavat häiritsevän, voimme tehdä ainakin yhden asian: pohdiskelkaamme näitä tunteuksia sydämässämme hiljaisessa rukouksessa ja pyytäkäämme Jumalaa antamaan meille valoa ja ohjausta. Usein ongelma hälvenee, kun puhumme siitä Jumalan kanssa, tai ainakin tiedämme, mitä meidän tulisi tehdä tai miten suhtautua. Jokainen joutuu kantamaan elämässään ristiä: jotkut isompaa, jotkut pienempää, mutta siitä tulee kevyt, kun yhdistämme oman taakkamme Jeesuksen ristille ja kannamme sitä Simon Kyreneläisen tavoin Jeesuksen kanssa.

Keskustelun käyminen on tärkeää. Pyrkikäämme jatkamaan keskinäisessä rakkaudessa ja ymmärryksessä, jotta kerran voisimme kaikki yhdessä ylistää Jumalaa täydellisesti hänen kirkkautensa valaisemina taivaassa. Täällä maan päällä joudumme kuitenkin vain yrittämään parhaamme.

Jesse Numminen

Seurakunnan henkilöuutisia

KASTETTUJA	35
ENSIKOMMUUNION SAANEITA.....	7
VAHVISTUKSEN SAKRAMENTIN SAANEITA	81
AVIOLIITTOON VIHITTYJÄ	17
HERRASSA POISNUKKUNEITA.....	7
KIRKKOONOTETTUJA	12

Kristus on asettanut uuden liiton sakramentit, joita on seitsemän: kaste, vahvistus, eukaristia, parannus, sairaiden voitelu, vihkimys ja avioliitto. Nämä seitsemän sakramenttia koskettavat kaikkia kristityn elämän tärkeitä vaiheita ja hetkiä; ne synnyttävät, antavat kasvun, parantumisen ja lähetystehtävän. Luonnollisen elämän ja hengellisen elämän vaiheiden välillä vallitsee siis tietty samankaltaisuus.

KATOLISEN KIRKON KATEKISMUS, 1210

Pyhän Henrikin katedraaliseurakunnan viikko-ohjelma

AAMUMESSU	tiistai, torstai	07.30
ILTAMESSU	maanantai, keskiviikko, perjantai, lauantai	18.00
ADORAATIO	kuukauden ensimmäisenä perjantaina (1.11., 6.12.) iltamessun jälkeen	klo 21.00 asti
RUUSUKKO	maanantai, keskiviikko	17.30
VESPER	lauantai.....	17.40

RIPPITILAISUUS

Lauantaisin 17.00 –17.45 ja ma, ke, pe
klo 17.30 sekä ennen sunnuntain messuja
ja sopimuksen mukaan.

HUOM!

Ajantasaiset tiedot messuista ja muista
tapahtumista löytyvät seurakunnan ta-
pahtumakalenterista: henrik.katolinen.fi

HUOM! OHJELMAAN VOI TULLA MUUTOKSIA!

TAPAHTUMIA ♦ UUTISIA ♦ TAPAHTUMIA ♦ UUTISIA

SENIORIT

Joka kuukauden 3. tiistaina
klo 12 messu katedraalissa,
sen jälkeen yhdessäoloa
seurakuntasalissa.

Päivät ovat: 19.11., 17.12.

Tule mukaan
ekumeeniselle pyhiinvaellukselle
Taizén uudenvuoden tapahtumaan
Tallinnaan 28.12.2024 – 1.1.2025

Taizé-rukoushetket
Pyhän Henrikin kirkossa klo 18.45
25.10., 29.11. ja 20.12.

Lisätietoja tapahtuman sivulta

<https://taizetallinn.ee>

Yhteystiedot:

Katica Demeter, Juventus Catholica
dem.kati10@gmail.com

Posti Green

Jos vastaanottajaa ei tavoiteta,
lehti pyydetään palauttamaan
osoitteella:

SANCTUS HENRICUS,
PYHÄN HENRIKIN AUKIO 1
00140 HELSINKI

Kuva: Marko Tervaportti

SANCTUS HENRICUKSEN TOIMITUS: Päätoimittaja isä Jean Claude Kabeza. Toimituksessa lisäksi: Heikki Aronpää, Anneli Oula, Alpo Penttinen, Lemmikki Louhimies, Joona Korteniemi ja sr Renata Glucha. Seuraavaan lehteen tarkoitettu aineisto pyydetään lähettämään SH:n toimitukselle. Toimituksen osoite: Sanctus Henricus, Pyhän Henrikin aukio 1, 00140 Helsinki, puh. 09 637 853. Lehti on luettavissa myös osoitteessa www.henrik.katolinen.fi.